

Η Υπαπαντή του Κυρίου

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Σαράντα μέρες μετά τη Γέννηση του Χριστού, στις **2 Φεβρουαρίου** γιορτάζουμε την υποδοχή (υπαπαντή) που έκανε ο γέροντας Συμεών ο Θεοδόχος στο Θείο Βρέφος στον Ναό του Σολομώντα.

Όπως και σήμερα έχουμε τον σαραντισμό, όπως λέμε, έτσι κάπως γινόταν και εκείνα τα χρόνια. Έπρεπε δηλαδή οι γονείς να φέρουν το παιδί στα Ιεροσόλυμα, στον Ναό. Σύμφωνα με τον Μωσαϊκό Νόμο μάλιστα, όλα τα πρωτότοκα αγόρια ήταν αφιερωμένα στον Θεό (για χάρη των πρωτότοκων που είχαν σωθεί στην Αίγυπτο). Μαζί πρόσφεραν σαν θυσία ένα ζευγάρι τρυγωνιών ή δύο μικρά περιστέρια, πάντα σύμφωνα με τον Νόμο του Κυρίου.

Στα Ιεροσόλυμα βρισκόταν τότε ένας άνθρωπος που τον έλεγαν **Συμεών**. Ήταν πιστός και ευλαβής, περίμενε τη σωτηρία του Ισραήλ και τον καθοδηγούσε το Άγιο Πνεύμα. Του είχε φανερώσει λοιπόν το Άγιο Πνεύμα ότι δεν θα πέθαινε προτού δει τον Μεσσία (το Χριστό). Κι εκείνος περίμενε, λένε, πολύ περισσότερο και από διακόσια χρόνια. Τότε του υπέδειξε το Άγιο Πνεύμα να πάει στον Ναό. Μόλις οι γονείς έφεραν εκεί το Παιδί, τον Ιησού, για να κάνουν γι' αυτό τα έθιμα του Νόμου, το πήρε στην αγκαλιά του, δόξασε το Θεό και είπε:

«Τώρα, Κύριε, μπορείς να αφήσεις το δούλο σου να πεθάνει, γιατί τα μάτια μου είδαν το Σωτήρα, που ετοίμασες για όλους τους λαούς, το Φως που θα φωτίσει όλα τα έθνη

Ο Ιωσήφ και η Μητέρα του Ιησού θαύμασαν για όσα λέγονταν γι' Αυτόν. Ο άγιος Συμεών τους ευλόγησε και είπε προφητικά στη Μαριάμ, τη Μητέρα Του:

«Αυτός θα γίνει αιτία να σωθούν πολλοί· πολλοί πάλι δεν θα τον πιστέψουν και θα καταστραφούν... Όσο για σένα, ο πόνος που έχεις να περάσεις για το παιδί σου, σαν δίκοπο μαχαίρι θα σου τρυπήσει την καρδιά

».

Ο Θεός ήταν εκείνη την ώρα στο Ναό του Σολομώντα κι όμως κανείς άλλος δεν πήρε είδηση ούτε μαζεύτηκε κόσμος (γιατί ο Θεός δεν προσφέρει θέαμα ή εντυπωσιακά ακούσματα, π.χ. μ' ένα ξεχωριστό θαύμα, αλλά ζητάει κάτι βαθύτερο: την καρδιά μας, την αγάπη μας).

Εκεί ήταν μόνο μια πολύ ηλικιωμένη γυναίκα, που την έλεγαν Άννα. Είχε δώσει όλη την καρδιά της στον Θεό κι είχε αφιερώσει όλη τη ζωή της σ' Αυτόν. Είχε ζήσει επτά χρόνια με τον άνδρα της στο γάμο και τώρα, 84 χρονών χήρα, δεν έφευγε από τον Ναό, αλλά νύχτα και μέρα λάτρευε το Θεό με νηστείες και προσευχές. Αυτή παρουσιάστηκε εκείνη την ώρα δοξολογώντας τον Θεό, προφήτευε και μιλούσε για το Παιδί στην Ιερουσαλήμ σε όλους όσους περίμεναν τη λύτρωση.

Η Εκκλησία τη μέρα αυτή την έχει ορίσει ως γιορτή της μητέρας και στους ναούς ψάλλεται προς τιμή της Παναγίας: *Θεοτόκε, ή έλπίς πάντων τῶν χριστιανῶν, σκέπε, φρούρει, φύλαττε τούς ἐλπίζοντας εἰς σέ .*

Δημοσίευση σε συνεργασία με τα

Εκπαιδευτήρια "Ο Απόστολος Παύλος"

